

Cynická a nevěřící báseň

Poesie | 22.9.2017 @ 22.21

Tuto báseň věnuji těm, kdo se Pána Ježíše jaksi nemohou dočkat. Nabízím tím cynickou pojistku bezbřehému entuziasmu, který je odsouzen k nárazu. Když zdraví není stoprocentní, když člověka něco štve, když se kupí dluhy, tu se někdy probuzenecká víra může jevit jako něco, co učiní okamžitou přítrž chmurám. A čím víc jsme nadšení, tím více věříme a čím déle věříme, tím absurdnější se nám zdá možnost zařadit zpátečku a tím horší deziluze nám hrozí.

Problém tohoto přístupu nespočívá v tom, že víra jako taková je špatná, ale v tom, že předmět víry se možná skrývá někde jinde. A právě cynismus je zdravý instinkt, který dokáže rozeznat slepé uličky a včas se od nich odklonit směrem k tomu, co dává lepší smysl.

Proto hlavu vzhůru! Ježíš žije, a to i když nepříjde okamžité uzdravení, prosperita, probuzení a vytržení. Ježíš žije dnes stejně jako po zítřku!

Pán mi sice pokrm dává
ale nevaří
zajistí, že budu zdrav, zvlášt'
když jdu k lékaři

vděčím mu i za svůj byt
přispěl na můj plat
tím, že mi dal chvíli klid
a já moh' vydělat

vede každičkový můj tah
svobodu mi dal
proto taktně šlape práh
když já nevím dál

ejhle, jaký zlozvyk mám!
Pane, jak jej strást?
leda vlastní vůlí sám
odpor zvykni klást

houf zlovolných idiotů!
Tvá je pomsta, Pane?
ten, co klamstvem plní to tu
plnit nepřestane!

na kopci Tvůj ašrám stojí
je to hanba, Pane
ten, co přijme pod obojí
najíst nedostane!

chtěl jsem Tvůj chrám dostavět
z různě dobrých dřev
byla to jen spousta vět
slova pro nápěv

už to, Pane, nestíhám
Tobě stavět chrám
když mě bolí tu i tam
a jsem na všechno sám

už jsem Pane celkem zbyl
svých pozemských sil
kam ses zase skryl
když chci, abys tu byl?